

„Isus Hristos este același ieri și azi și în veci.” (Evrei 13.8)

SCRISOARE CIRCULARĂ MAI 2011

Vă salut pe toți în Numele scump al Domnului nostru Isus Hristos cu Cuvântul din Luca 21.28: *„Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie”*.

În memoria zilei de 2 aprilie

În conformitate cu istoria bisericii, duminica Floriilor, ziua în care Domnul nostru a intrat în Ierusalim în mijlocul aclamațiilor mulțimii - așa cum a fost vestit mai dinainte în Zaharia 9.9 și descris apoi în Matei cap. 21 - a fost o zi de 2 aprilie. Așa este scris în cartea „Dispensational Truth” („Adevărul Dispensațional”) scrisă de dr. Larkin pe care fratele Branham a citit-o și din care a preluat perioadele de timp pentru cele șapte epoci ale bisericii.

Noi nu putem ști dacă această dată este corectă; totuși, așa cum vă este bine-cunoscut tuturor, 2 aprilie 1962 a fost probabil cea mai importantă zi pentru mine în ceea ce privește viața și slujirea Domnului. Fără această chemare și trimitere directă, cu siguranță nu aș fi putut face lucrurile care s-au petrecut în ultimii 49 de ani. Acum, dorința și așteptarea mea este ca să înceapă anul jubiliar în care toți adevărații credincioși să intre în posesia moștenirii lor divine la care au dreptul ca și copii și moștenitori ai lui Dumnezeu, moștenitori împreună cu Hristos ai tuturor lucrurilor. Aceasta este înfăptuirea deplinei restituiri așa cum Dumnezeu ne-a făgăduit-o și pe care El ne-o va da prin harul Său.

Cu toții suntem încă sub șocul groaznicului cutremur din Japonia, urmat de valul uriaș „tsunami” care a atins o înălțime de 20 de metri și de catastrofa nucleară ce a urmat.

Întotdeauna au avut loc dezastre naturale; dar în ultimul timp se pare că ele sunt mai dese și mai puternice decât înainte. Cutremurul care a lovit Japonia pe 11 martie a fost cel mai puternic dintre cele înregistrate vreodată în lume. În același timp, urmărim cu teamă frământările din Nordul Africii și din Orientul Mijlociu. Presa abundă în reportaje, dar noi ca și credincioși suntem interesați în mod deosebit de ceea ce spune Scriptura. Desigur, sunt multe texte din Vechiul și Noul Testament care vorbesc despre lucrurile care se vor petrece chiar la sfârșitul timpului de sfârșit.

În Matei 24 ucenicii L-au întrebat pe Domnul: „...Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?” Drept răspuns, Isus le-a zis: „Băgați de seamă să nu vă înșele cineva. Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu, și vor zice: „Eu sunt Hristosul!” Și vor înșela pe mulți. Veți auzi de războaie și vești de războaie: vedeți să nu vă înspăimântați, căci toate aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar sfârșitul tot nu va fi atunci. Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății; și, pe alocuri, vor fi cutremure de pământ, foamete și ciumă. Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor.” (vers. 3-8).

Acest timp de sfârșit și-a anunțat în mod violent începutul, îndeosebi prin cutremurele de anul trecut și de anul acesta care au avut loc în diferite țări, căci „acesta este începutul durerilor”. Aceste „dureri de naștere” care vor veni peste întreg pământul și anume, cutremure, dezastre naturale, foamete și frământări politice vor crește în intensitate. Sfârșitul se apropie, chiar dacă nimeni nu știe ziua sau ceasul. Cu toate acestea, noi trebuie să fim atenți când se întâmplă toate aceste lucruri care au fost spuse mai dinainte, căci răscumpărarea trupurilor noastre se apropie.

În Isaia 24 citim: „Pământul se rupe, pământul se sfărâmă, pământul se crapă; pământul se clatină ca un om beat, tremură ca o colibă; păcatul lui îl apasă, cade, și nu se mai ridică.” (vers. 19-20).

Cele mai mari cutremure de pământ din întreaga lume – din anul 1900 până în prezent –

Conf USGS (US Geological Survey) – dacă nu se specifică altfel, datele se bazează pe scara de intensitate Mw. Notă: diferitele scări de intensitate nu pot fi comparate!

Rang	Eveniment	Localizare	Data	Intensitate	Observații
1	Valdivia Cutremur	Chile	22.05 1960	9,5	1655 morți
2	Vinerea mare Cutremur	Alaska	27.03 1964	9,2	Tsunami cu valuri înalte de 67 de metri
3	Oceanul Indian Cutremur	În largul coastelor Sumatrei	26.12 2004	9,1	Cutremur urmat de tsunami – 230.000 morți în 14 țări Peste 1,7 milioane rămași fără adăpost
4	Tohoku Cutremur	Estul Insulei Honshu Japonia	11.03 2011	9,0	- Consecințe grave pentru Centrala Atomo-Electrică Fukushima-Daiichi. - Fukushima-Daiichi, Onagawa și Tokai distruse de valul tsunami care a urmat.
5	Kamchatka Cutremur	Kamchatka Rusia	04.11 1952	9,0	
6	Chile Cutremur	În largul coastelor Maule-Chile	27.02. 2010	8,8	Cel puțin 521 morți
7	Ecuador - Columbia Cutremur	În largul coastei Ecuadorului	31.01 1906	8,8	
8	Insulele Rat Cutremur	Insulele Rat Alaska	04.02 1965	8,7	
9	Sumatra Cutremur	Nordul Sumatrei	28.03. 2005	8,6	Aproximativ 1300 morți
10	Assam Cutremur	Assam Tibet	15.08. 1950	8,6	

În Ezechiel 7.5-6 și 12-13 este scris: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Iată, vine o nenorocire, o nenorocire nemaipomenită! Vine sfârșitul, vine sfârșitul; se trezește împotriva ta! Iată că a și venit!” ... Vine vremea, se apropie ziua! Să nu se bucure cumpărătorul, să nu se mâhnească vânzătorul! Căci izbucnește mânia împotriva întregii lor mulțimi. Nu, vânzătorul nu va mai căpăta înapoi ce a vândut, chiar dacă ar mai fi printre cei vii; căci prorocia împotriva întregii lor mulțimi nu va fi schimbată, și din pricina nelegiurii lui niciunul nu-și va păstra viața”.

Pavel trebuie să se fi gândit la această ultimă perioadă de timp în care am ajuns noi, atunci când a scris următoarele în 1 Corinteni 7: „Iată ce vreau să spun, fraților: de acum vremea s-a scurtat. Spun lucrul acesta, pentru ca cei ce au neveste să fie ca și cum n-ar avea; cei ce plâng, ca și cum n-ar plânge; cei ce se bucură, ca și cum nu s-ar bucura; cei ce cumpără, ca și cum n-ar stăpâni; cei ce se folosesc de lumea aceasta, ca și cum nu s-ar folosi de ea; căci chipul lumii acesteia trece.” (vers. 29-31).

În ultimul timp, oamenii de știință și-au concentrat atenția asupra Coastei de Vest a Statelor Unite. Ei așteaptă ca să aibă loc „Marele Cutremur” („The Big One” cum îl numesc americanii), un cutremur mult mai puternic decât cel care a distrus orașul San Francisco în 8 aprilie 1906. Atunci, pământul Californiei s-a crăpat pe o lungime de 1.280 de km și între 3.000 și 4.000 de oameni au murit. Fratele Branham a prorocit despre acest „Mare Cutremur” încă din anul 1965 și a accentuat faptul că valul uriaș care va urma, va inunda o mare întindere a părții de Vest a Statelor Unite. El a spus aceasta deoarece cutremurul va avea ca și consecință scufundarea în ocean a unei întinderi de pământ mai mari decât California, astfel că Hollywood și Los Angeles vor dispărea. Întreaga lume este într-o așteptare înfricoșată. Ce se va mai întâmpla? Cât timp ne-a mai rămas?

Pe lângă tripla catastrofă din Japonia, frământările din lumea arabo-islamică sunt principalul subiect al știrilor zilnice. Guvernele

sunt răsturnate; totul este într-o revoluție. Oricine ascultă cu atenție și cercetează lucrurile mai adânc știe că în lumea arabă totul este îndreptat împotriva Israelului. Pentru prima oară după 36 de ani, nave de război iraniene au trecut prin Canalul Suez și s-au poziționat în Marea Mediterană. Un conducător musulman din Siria chiar a amenințat că distrugerea completă a Israelului va veni din Damasc. Iată însă ce spune Sfânta Scriptură despre aceasta: „*Prorocie împotriva Damascului. „Iată, Damascul nu va mai fi o cetate, ci va ajunge un morman de dărâmaturi.”* (Isaia 17.1). Acest lucru se va întâmpla pe atât de sigur pe cât este scris. Versetul 12 se va împlini de asemenea: „*Vai! ce viuet de popoare multe care urlă cum urlă marea! Ce zarvă de neamuri, care mugesc cum mugesc niște ape puternice”*.”

Domnul și Mântuitorul nostru a spus mai dinainte în Luca 21.25: „*Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri, care nu vor ști ce să facă la auzul urlletului mării și al valurilor...”*”

Cuvintele din Matei 24.14 sunt de o deosebită importanță pentru noi: „*Evanghelia aceasta a Împărăției*” – și anume Evanghelia deplină așa cum a fost propovăduită la început (Fapte 2.37-41) – „*va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul*”.” Acesta este ultimul mesaj și noi avem privilegiul să fim purtătorii lui. Doar cei care sunt o parte a Bisericii Mireasă vor da ascultare acestei ultime chemări: „*Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*” (Matei 25.1-10).

Prin prorocul Ezechiel, Dumnezeu a spus mai dinainte că: „*Sfârșitul se apropie!*” Și sfârșitul va veni! Pe de altă parte, pentru toți credincioșii biblici aceasta înseamnă un nou început, chiar împlinirea făgăduinței referitoare la cerul cel nou și pământul cel nou.

Japonia a mai trăit un dezastru atomic în 1945. Pentru că guvernul de la Tokio nu a capitulat, după ce Germania o făcuse în mai 1945, președintele american Harry S. Truman a dat ordin ca să fie lansate bombe atomice asupra orașului Hiroșima, în 6 august 1945 și asupra orașului Nagasaki, în 9 august 1945. Ca urmare a acestor

bombardamente, 100.000 de oameni au murit pe loc. Trebuie să fi fost o intervenție divină faptul că Guvernul Statelor Unite l-a însărcinat pe cineastul de la Hollywood, Hal Herman să însoțească flota aeriană și să filmeze bombardamentele. Imaginea acestora l-au îngrozit atât de mult, încât el nu s-a mai putut gândi la altceva decât la sfârșitul lumii. La puțin timp după aceea, el a trăit pocăința și a devenit un evanghelist binecuvântat. El a avut campanii de evanghelizare în Germania, mai ales la Hamburg și Berlin, și s-a rugat pentru bolnavi. Când el a depus mărturie la Conferința Penticostală de la Hamburg din 1949, el l-a amintit pe fratele Branham. Atunci am auzit eu pentru prima dată numele „William Branham”. Domnul Dumnezeu mi-a călăuzit pașii în așa fel ca să am privilegiul să-l întâlnesc personal pe fratele Branham în 1955. Diferitele trăiri și întâlniri personale cu fratele Branham au avut ca scop să mă pună în legătură cu el, cu slujba lui, cu Dumnezeu și cu Sfânta Scriptură într-un mod foarte adânc.

Pe 1 aprilie 1962, fratele Branham a vorbit de repetate ori despre depozitarea hranei. El a spus: „**În acel vis eu trebuia să depozitez hrana în această clădire** (a bisericii din Jeffersonville – n.t)”. El a afirmat apoi: „**Și eu stăteam chiar aici și aduceam înăuntru coșuri mari și pline cu cea mai bună hrană**”. Apoi, fratele Branham a numit câteva feluri de hrană: cartofi, ridichi, gulii, legume, etc. Citat: „El mi-a spus: „**Depozitează cât de mult.**” **Și eu stăteam acolo și doar depozitam hrana**”.

Pe 2 aprilie 1962 Domnul mi-a vorbit despre o mare foamete care urma să vină și a menționat alimente naturale, printre care făină și cartofi, pe care noi trebuia să le depozităm. Toți frații și surorile din acea perioadă pot confirma că noi, cu adevărat, am depozitat hrană naturală, presupunând că va veni o catastrofă asupra țării noastre. Dar apoi prorocul lui Dumnezeu mi-a spus, pe 3 decembrie 1962, că eu am înțeles greșit, pentru că Domnul se referise la hrana duhovnicească. Detaliile acestei trăiri vă sunt cunoscute tuturor.

În timpul lui Avraam a fost o foamete (Geneza cap. 12), la fel și pe vremea lui Isaac (Geneza cap. 26). Toți știu de foametea din

timpul lui Iosif (Geneza cap. 41- 47). Rut a venit în Israel din cauza unei foamete (Rut cap.1); ea a fost hotărâtă mai dinainte să fie mama lui Obed și astfel stră-străbunica lui David. Și în timpul lui David a avut loc o foamete (2 Samuel cap. 21). Iosua a spus poporului, „*Pregățiți-vă merinde...*” (cap.1). În acele timpuri era foamete naturală.

La început nu mi-a fost clar că era vorba de hrana duhovnicească, cea despre care mi se poruncise „**Depozitează hrană și merinde!**” Dar omul nu trăiește doar cu pâine, ci cu fiecare și oricare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Domnul nostru a spus: „*Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis*”. În acel timp nu știam că Domnul spusese dinainte despre această foamete prin prorocul Amos: „*Iată, vin zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului...*” (Amos 8.11).

Uimitor este faptul că fratele Branham mi-a spus: „**Dumnezeu va trimite o foame după auzirea Cuvântului Său, și hrana pe care tu trebuie s-o depozitezi este Cuvântul făgăduit pentru acest timp**”. Apoi el a spus: „**Așteaptă cu distribuirea hranei până vei primi și restul acesteia**”.

Chiar înainte ca strigarea să se îndrepte către Mireasă: „*Iată Mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*” (Matei 25), noi găsim următorul verset: „*Care este deci robul credincios și înțelept pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale, ca să le dea hrana la vremea hotărâtă?*” (Matei 24.45).

Noi credem fiecare Cuvânt, fie că este scris în prorocul Maleahi, în Evanghelia lui Matei sau oriunde în Biblie și, prin harul lui Dumnezeu, noi îl putem așeza în mod corect în rânduiala divină a Planului de mântuire. În toate timpurile Dumnezeu a avut bărbați pe care i-a trimis și cărora El le-a dat însărcinări conform Planului de mântuire, bărbați ca Noe, Avraam, etc. Moise a avut o trimitere (Exod cap. 3); Isaia a avut o trimitere (Isaia cap. 6); Ieremia a avut o trimitere (Ieremia cap. 1). Ioan Botezătorul a fost un bărbat trimis de

Dumnezeu. Pavel a avut o trimitere (Fapte 22.21). Și apostolii au fost trimiși (Matei cap.10, Luca cap.9). Fiecare bărbat al lui Dumnezeu a știut exact ce texte din Scriptură se referă la el și la slujba lui pentru că le-au fost descoperite prin Duhul lui Dumnezeu. Domnul a făgăduit în Maleahi cap. 4: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie...*” și, de asemenea, a anunțat în Matei 17.11, după ce Ioan Botezătorul își încheiase slujba: „*...Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile*”.

Domnul nostru a spus: „*...Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.*” (Ioan 20.21). El a mai spus: „*...cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește, și cine Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.*” (Ioan 13.20).

Este deosebit de important ca noi să credem doar așa cum zice Scriptura. Aceasta se aplică în mod deosebit Bisericii cu privire la ultima perioadă de timp a Planului de mântuire. Acum, când sfârșitul este aproape și revenirea lui Hristos este cu adevărat la ușă, noi trebuie să verificăm fiecare învățătură cu Sfânta Scriptură, așa cum făceau în trecut credincioșii din Berea (Fapte 17.1).

Cu tristețe trebuie s-o spunem că printre credincioșii mesajului s-au răspândit multe interpretări care nu au nicio bază biblică. Una dintre cele mai grave falsificări, cu urmări deosebit de grave a fost fabricată pe baza cuvintelor pe care Domnul, din lumina supranaturală, le-a vorbit fratelui Branham pe 11 iunie 1933.

În mărturia sa din 10 februarie 1960, în San Juan, Puerto Rico, el a repetat cu exactitate cuvintele care i-au fost spuse: „**Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos, mesajul care îți este dat ție va premerge a doua venire a lui Hristos**”. Apoi fratele Branham a accentuat cele spuse prin următoarea afirmație: „**Nu că eu voi premerge, ci mesajul va fi cel care va premerge**”.

Dar în așa zisele cercuri ale mesajului din întreaga lume se repetă versiunea americană: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis

înaintea primei veniri a lui Hristos, așa ești tu trimis ca să premergi a doua venire a lui Hristos”. Cuvântul „mesaj” lipsește din această versiune; totuși, **mesajul** este cel care va premerge a doua venire a lui Hristos, așa cum a hotărât-o Dumnezeu Însuși.

Cine are dreptate? Domnul, care a vorbit din aceeași lumină lui Pavel și fratelui Branham, care a repetat cuvânt cu cuvânt trimiterea care i-a fost dată? Sau cei care îndrăznesc să fabrice o asemenea falsificare? Domnul și fratele Branham sunt făcuți mincinoși, la fel și cel ce pretinde pe drept că poartă mesajul în întreaga lume, prin trimitere divină. Rămâne veșnic adevărat faptul că fratele Branham a fost prorocul făgăduit și că el a adus mesajul divin prin care toate tainele de la Geneza cap. 1 până la Apocalipsa cap. 22 au fost descoperite și care sunt acum vestite tuturor neamurilor – mesajul chemării afară, al separării, pregătirii și deplinei restituiri.

La o conferință din Anglia, pe 20 februarie 2011, un frate a spus: „Frate Frank, noi te-am auzit spunând de multe ori că tu nu ai fi avut niciun mesaj fără slujba fratelui Branham. Noi spunem astăzi același lucru: fără slujba ta, nici noi nu am avea un mesaj”.

Chiar și cel mai puternic eveniment legat de deschiderea pecetilor este greșit înțeles și interpretat greșit. Pe 28 februarie 1962, fratele Branham era pe Muntele Sunset din Arizona, și acolo a auzit șapte detunături puternice și i s-a spus să se întoarcă la Jeffersonville pentru că venise timpul deschiderii celor șapte peceti. Fratele Branham s-a referit de multe ori la acele șapte detunături atunci când a vorbit despre credința de răpire. Desigur, ele au sunat datorită și în legătură cu deschiderea celor șapte peceti. Deschiderea celor șapte peceti este cel mai mare eveniment al vremurilor noastre cu privire la Planul de mântuire! Tot ceea ce am avut vreodată nevoie să știm, a fost descoperit în cele șapte peceti. Chiar și credința de răpire este ancorată în acestea. Descoperirea este completă. Nimic nu-i mai poate fi adăugat. Dumnezeu nu a uitat nimic.

Pe de altă parte, cele șapte tunete din Apocalipsa cap. 10 nu au nicio legătură cu Biserica, ci numai cu Israelul, ele răsunând atunci când Domnul coboară ca Înger al legământului. Dar noi am scris despre acest subiect de câteva ori și am prezentat-o în mod convingător și în concordanță cu Sfânta Scriptură și cu ceea ce a învățat fratele Branham.

Împreună cu toți slujitorii lui Dumnezeu eu continui să port acest mesaj sfânt și divin în multe țări de pe fața pământului. Cuvântul Lui sfânt ne-a fost descoperit și încredințat nouă. Până în ziua de azi eu nu am acceptat nicio interpretare și nici nu o voi face vreodată, căci pentru mine interpretările și falsificările sunt insuportabile – sunt minciuni care vin de la Satana, cel care a înșelat-o pe Eva în Grădina Eden. Domnul m-a chemat să predic Cuvântul Său și să împart hrana duhovnicească și eu o voi face atât timp cât Dumnezeu îmi va da putere și har s-o fac. Fratele Branham a spus: **„Mulți îi mulțumesc Domnului pentru ceea ce a făcut El în trecut, așteaptă ceea ce va face El în viitor, dar trec pe lângă ceea ce face El în prezent”**. Este vorba despre deplina restituire și despre ceea ce a făgăduit cu adevărat Dumnezeu în Cuvântul Său, având în vedere chemarea afară, separarea și pregătirea Bisericii Mireasă. Recunoașteți ziua și mesajul ei! Ferice de ochii care văd, ferice de urechile care aud și de inimile care cred.

Noi, cei care am primit mesajul timpului de sfârșit, putem recunoaște semnele timpului de sfârșit. Foamea duhovnicească poate fi simțită și noi o trăim mereu în fiecare lună, atunci când între 900 și 1.000 de oameni din toată Europa și din alte țări se adună aici în Centrul de Misiune. Până la 800 de persoane individuale sau chiar adunări întregi din 88 de țări din toată lumea ni se alătură datorită transmisiunilor directe. Prin internet ei pot lua parte la vestirea Cuvântului descoperit. Transmisiunile sunt făcute în 12 limbi. În plus, în fiecare lună noi expediem aproximativ 5.000 de DVD-uri cu serviciile divine care au loc în primul sfârșit de săptămână al fiecărei luni. Ce timp, ce zi a harului! Noi așteptăm împlinirea a ceea ce a făgăduit Dumnezeu că se va petrece în timpul nostru, în viitorul foarte apropiat. Cine este din Dumnezeu, recunoaște mesajul, îl respectă pe

mesager, și are parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Dumnezeu ne lasă să cunoaștem căile Sale pentru că noi am găsit har înaintea Lui. El este credincios și Își va încheia lucrarea cu toți fiii și fiicele Sale până în ziua glorioasă a iminentei reveniri a iubitului nostru Domn. Răscumpărătorul va avea o Biserică desăvârșită, fără pată și fără zbârcitură (Efeseni 5.27), căci Mireasa Sa s-a pregătit (Apocalipsa 19.7). Aleluia! Amin!

Un raport misionar ar putea fi scris în fiecare lună. Nu mesagerul, ci mesajul, Cuvântul împlinește în cei ce-l primesc scopul pentru care a fost trimis. Este Însuși Domnul cel credincios, Acela care dă sămânță semănătorului și pâine celui ce mănâncă (Isaia 55.10-11). Mulțumiri deosebite tuturor pentru rugăciunile voastre și pentru susținerea lucrării lui Dumnezeu. Răsplata voastră va fi mare. Amin.

Predicile fratelui Branham în limba germană continuă să fie tipărite și trimise. Fie că este vorba despre DVD-uri, CD-uri, casete audio, cărți sau broșuri – totul este trimis gratuit în toată lumea. De-a lungul acestor ani nicio singură dată nu am amintit de bani. Credinciosul Domn a purtat de grijă pentru tot: pentru traducerile făcute în cele 12 limbi, pentru posibilitățile tehnice de a auzi și vedea aceste transmisiuni în toată lumea, pentru cor și orchestră, pentru tipografie și pentru posibilitatea de cazare a celor care vin la adunări în primul sfârșit de săptămână al fiecărei luni. Dumnezeu S-a îngrijit de tot.

O fotografie din adunarea de la Krefeld, 2 aprilie 2011

O fotografie din camera de unde se expediază literatura

Din însărcinarea Lui,

Bro. Frank

Puteți să ascultați în direct, prin internet, adunările noastre lunare în primul sfârșit de săptămână al fiecărei luni – sâmbăta la ora 19:30 și duminica la ora 10:00 ora Europei Centrale (ora 20:30 și 11:00 pentru România). Predicile pot fi ascultate în limba română. Să aveți parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent conform planului Său de mântuire!

Pagina Misiunii din Krefeld
<http://www.freie-volksmission.de>
E-mail: volksmission@gmx.de
E-mail: E.Frank@freie-volksmission.de

Telefon: +49.2151.545151
Fax: +49.2151.951293

Dacă doriți să primiți literatura noastră
puteți scrie la adresa de mai jos:

Mission Center
P.O. Box 100707
47707 Krefeld
Germany

© autor și editor Ewald Frank
